

Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 77/388/EEG när det gäller de särskilda reglerna för resebyråer

(2002/C 126 E/16)

KOM(2002) 64 slutlig — 2002/0041(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 8 februari 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Enligt kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet "Strategi för förbättring av mervärdesskattesystemets funktion inom ramen för den inre marknaden" ⁽¹⁾ är en mera enhetlig tillämpning i medlemsstaterna av gemenskapsreglerna en av de fyra målsättningarna för att förbättra den inre marknads funktion på kort sikt.
- (2) Medlemsstaterna tillämpar för närvarande olika tolkningar av de särskilda regler för resebyråer som anges i artikel 26 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ⁽²⁾, senast ändrat genom direktiv 2001/41/EG ⁽³⁾, vilket får till följd att de särskilda reglerna tillämpas på olika sätt i olika medlemsstater och leder till en snedvridning av konkurrensen för vissa aktörer.
- (3) Om tillämpningsområdet för dessa regler utvidgades till att omfatta alla former av tillhandahållande av paketresor enligt villkoren i artikel 26 i direktiv 77/388/EEG, skulle de olika tolkningar som görs i medlemsstaterna av vilka tjänster som omfattas av de särskilda reglerna undanröjas och det ursprungliga målet att en tjänst skall beskattas i den medlemsstat där den konsumeras tillgodoses på ett bättre sätt.
- (4) Ett liknande system, genom vilket vinstmarginalen beskattas, anges i artikel 26a i direktiv 77/388/EEG för begagnade varor, konstverk, samlarföremål och antikviteter. Den artikeln innehåller detaljerade definitioner vilka skulle kunna användas för att klargöra definitionerna i artikel 26 och förenkla tillämpningen av de särskilda reglerna för resebyråer.

(5) På grund av de speciella egenskaperna hos de tjänster som tillhandahålls av resebyråer vilka köper olika tjänster från tredje part, ställer samman dessa i form av paketresor och därefter säljer dessa paket, är det ofta mycket svårt för resebyråerna att bestämma sin vinstmarginal för varje enskild deltjänst. Om de tilläts beräkna en allmän vinstmarginal för en viss tidsperiod skulle systemet förenklas och många av deras problem på detta område kunna lösas.

(6) Av liknande skäl bör resebyråerna tillåtas välja att tillämpa gängse mervärdesskatteregler för att se till att principen om neutralitet i mervärdesskattesystemet följs.

(7) De nuvarande undantagen enligt artikel 28.3 och bilagorna E och F bör avskaffas i syfte att åstadkomma en mera enhetlig tillämpning av de särskilda reglerna för resebyråer. Likaledes bör artikel 28.3 g och artikel 15.14 utgå, eftersom dessa också gör det möjligt för medlemsstaterna att tillämpa olika regler vid beskattning av resebyråtjänster.

(8) Rådets beslut om att på begäran av Kungariket Belgien av den 13 september 1978 bevilja Kungariket Belgien ett undantag enligt artikel 27.1 bör upphävas i syfte att åstadkomma en mera harmoniserad tillämpning av de särskilda reglerna för resebyråer.

(9) Direktiv 77/388/EEG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 77/388/EEG ändras på följande sätt:

1. Artikel 26 skall ersättas med följande:

"Artikel 26

Särskilda regler för resebyråer

1. Medlemsstaterna skall tillämpa särskilda mervärdesskatteregler på resebyråers verksamhet i enlighet med bestämmelserna i denna artikel, när resebyråerna betjänar kunder i eget namn och använder andra skattskyldiga personers leveranser av varor och tjänster för att tillhandahålla reseprestationer.

⁽¹⁾ Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet – Strategi för förbättring av mervärdesskattesystemets funktion inom ramen för den inre marknaden (KOM(2000) 348 slutlig, 7.6.2000).

⁽²⁾ EGT L 145, 13.6.1977, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 22, 24.1.2001, s. 17 och rättelse i EGT L 26, 27.1.2001, s. 40.

Dessa regler skall inte tillämpas på resebyråer som enbart fungerar som mellanhänder och som redovisar skatt i enlighet med artikel 11 A 3 c.

Vid tillämpningen av denna artikel skall begreppet resebyrå omfatta researrangörer och alla andra skattskyldiga personer som tillhandahåller resetjänster på samma sätt.

2. Alla transaktioner som genomförs av en resebyrå i samband med en resa enligt de villkor som anges i punkt 1 skall behandlas som en enda tjänst som resebyrån tillhandahåller den resande. Denna enda tjänst skall beskattas i den medlemsstat där resebyrån har sin rörelse etablerad eller har ett fast driftsställe från vilket den har tillhandahållit tjänsten.

Om en resebyrå inte är etablerad inom gemenskapen eller om den har ett fast driftsställe utanför gemenskapen från vilket tjänsten tillhandahålls och den resetjänst som tillhandahålls faktiskt används och utnyttjas inom gemenskapen, skall denna enda tjänst beskattas på den plats där kunden har sin rörelse etablerad eller har ett fast driftsställe till vilket tjänsten tillhandahålls eller, i avsaknad av en sådan plats, den plats där kunden har sin stadigvarande adress eller normalt är bosatt.

3. Beskattningsunderlaget för den enda tjänst som tillhandahålls av resebyråer skall utgöras av resebyråns vinstmarginal efter avdrag för den mervärdesskatt som ingår i vinstmarginalen. Vinstmarginalen skall motsvara skillnaden mellan det försäljningspris som resebyrån tar ut för en paketresa och resebyråns faktiska kostnader i samband med paketresan. I denna punkt avses med

a) 'försäljningspris': hela den ersättning som resebyrån har erhållit eller kommer att erhålla från kunden eller tredje man, inbegripet subventioner direkt kopplade till transaktionen, skatter, tullar, avgifter och övriga pålagor samt bikostnader som t.ex. provisions- och försäkringskostnader som resebyrån debiterar kunden, men med undantag av de belopp som avses i artikel 11 A 3,

b) 'de faktiska kostnaderna för paketresan': hela den ersättning som anges i första strecksatsen, inklusive mervärdesskatt, som resebyråns skattskyldiga leverantörer har erhållit eller skall erhålla från resebyrån för varor och tjänster som tillhandahållits denna, när dessa sammanställs till direkt nytta för kunden, exklusive allmänna omkostnader i form av en paketresa.

4. För att förenkla förfarandet för uttag av skatt och om inte annat följer av samrådet med mervärdesskattekommissionen, får medlemsstaterna föreskriva att beskattningsunderlaget för tillhandahållna resetjänster vilka omfattas av de särskilda bestämmelserna för beskattning av vinstmarginalen skall fastställas för varje skatteperiod för vilken resebyrån skall lämna in en sådan deklaration som avses i artikel 22.4, ersatt med artikel 28 h.

I sådana fall skall beskattningsunderlaget för resetjänsterna utgöras av resebyråns sammanlagda vinstmarginal efter avdrag för den mervärdesskatt som ingår i denna vinstmarginal.

Den sammanlagda vinstmarginalen skall motsvara skillnaden mellan

a) det sammanlagda beloppet av tillhandahållna resetjänster enligt de särskilda bestämmelserna för beskattning av den vinstmarginal som resebyrån har gjort under den perioden; detta belopp skall motsvara det sammanlagda försäljningspriset, fastställt i enlighet med punkt 3, och

b) det sammanlagda beloppet av inköp av varor och tjänster som avses i punkt 1 och som under den perioden gjorts av resebyrån; detta belopp skall motsvara de sammanlagda faktiska kostnaderna, fastställda i enlighet med punkt 3.

5. Om transaktioner som av resebyrån har anförtratts andra skattskyldiga personer utförs av sådana personer utanför gemenskapen, skall resebyråns tjänst behandlas som en förmedlingsverksamhet som är undantagen från skatteplikt enligt artikel 15 14.

Om dessa transaktioner genomförs både inom och utanför gemenskapen, får endast den del av resebyråns tjänst som avser transaktioner utanför gemenskapen undantas från skatt.

6. Skatt som debiteras resebyrån av andra skattskyldiga personer på sådana transaktioner som beskrivs i punkt 2 och som är till direkt nytta för den resande skall inte berättiga till avdrag eller återbetalning i någon medlemsstat.

7. Resebyrån får tillämpa gängse mervärdesskatteregler på alla tjänster som omfattas av de särskilda bestämmelserna om beskattning av vinstmarginalen.

8. Om resebyrån tillämpar gängse mervärdesskatteregler på de tillhandahållna resetjänsterna, skall den ha rätt att från den skatt som den är skyldig dra av den mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats för de tjänster som dess leverantörer tillhandahållit, om dessa transaktioner är till direkt nytta för kunden.

Rätten till avdrag inträder när skatten skall betalas för de tjänster för vilka resebyrån väljer att tillämpa gängse mervärdesskatteregler.

9. Om resebyrån är tvungen att tillämpa både gängse mervärdesskatteregler och de särskilda bestämmelserna för beskattning av vinstmarginalen måste den, enligt de regler som fastställts av medlemsstaterna, föra separata räkenskaper för de transaktioner som omfattas av vart och ett av dessa system."

2. I artikel 15.14 skall andra stycket utgå.

3. I artikel 28.3 skall g utgå.

4. I bilaga E skall punkt 15 utgå.

5. I bilaga F skall punkt 27 utgå.

detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Medlemsstaterna skall bestämma hur hänvisningen skall göras.

Artikel 2

Rådets beslut om att på begäran av Kungariket Belgien av den 13 september 1978 bevilja Kungariket Belgien ett undantag enligt artikel 27.1 i direktiv 77/388/EEG skall upphävas.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall senast den 1 januari 2003 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.
